

holde de Løfter, det har givet lige siden 1873.

Nu hører vi altsaa, at Situationen er forandret ikke saa ganske lidt, og det forandrer mig i højeste Grad. Naar den højtærede Forsvarsminister taler om, at han har Interesse for denne Sag, synes jeg; han viser sin Interesse paa en overordentlig besynderlig Maade. Det, han har Pligt til efter Overenskomsterne, er at interessere sig i denne Sal og i Salen ovenover for, at der tilstaaes Aarhus en billig Erstatning. Hans personlige Interesse kan jo godt være smuk og nydelig; men den kommer ikke til at fylde en Øre i Aarhus' Kommunekasse. Den højtærede Minister har endvidere Medfølelse med Aarhus Kommune! Ja, Medfølelsen kommer sandsynligvis til at fylde akkurat paa samme Maade som Interessen. Naar den højtærede Minister endvidere mener, at hvis Aarhus har Krav paa Erstatning, maa den søge at gennemføre det ad Rettens Vej som et Retskrav, vil jeg dertil sige det samme, som den højtærede Ministers Chef sagde i 1911, da han udtalte: „Om denne Forpligtelse er strengt juridisk, tør jeg ikke udtale mig om i dette Øjeblik, men den er saaledes beskaffen, at man ikke paa hæderlig Maade kan unddrage sig den.“ De Ord er dog saa utvetydige, som noget kan være. Jeg vil gøre den højtærede Konseilspræsidents Ord til mine og sige, at jeg tvivler heller ikke om, at Ministeren, naar han rigtig faar tænkt sig om, og Regeringen og andre Statsfaktorer vil gøre, hvad der i denne Sag med Rette kan kræves af Mennesker, som vil handle retskaffent.

Wulff: De særegne Forhold, hvorunder denne Finanslovbehandling føres, og som blev omtalt af den første ærede Ordfører, har bevirket, at der i det hele taget ikke er meget at diskutere om, og jeg for mit Vedkommende har hidtil ikke fundet Anledning til at tage Ordet. Naar jeg nu gør det, er det kun for med ganske faa Ord at støtte den Sag, som er fremdraget af flere ærede Medlemmer fra Odense og fra Aarhus, særlig fra Aarhus. Jeg vil gerne sige paa egne Vegne, og jeg kan ogsaa godt sige paa min Gruppens Vegne, at det forekommer mig, at særlig Aarhus har et noget stærkere Krav, end den højtærede Minister synes at ville indrømme. Jeg skal ikke her komme ind paa Kontraktens Enkeltheder, og hvad man herom kan sige pro et kontra i Detaillerne. Det har de Herrer, som særlig er Talsmænd for Byens Rettigheder, fremført. Men det forekommer mig, at det mo-

raliske Krav er ret stærkt ifølge hele den Maade, hvorpaa Kaserneetablissementerne er blevet opført. Det er meget muligt, at det egentlig var det rigtigste, at Staten selv opførte sine Kasernebygninger, hvor den vil lægge sine Garnisoner, og saa tog Garnisonerne bort, naar det ikke passede den at have dem der længere. I saa Tilfælde vilde Byerne ikke have andet Krav end det Hensyn, man maaske vilde tage til, at Byens Næringsliv igennem længere Tid har haft en vis Fordel af de Hundreder eller Tusinder af Soldater, der har været indkvarterede der. Men naar Staten henvender sig til en By og opfordrer den til at bygge for flere hundrede Tusind Kroner Kaserne, fordi Staten agter at indkvartere en større Militærstyrke i Byen, naar Staten henvender sig til en By for selv at slippe for en Udgift og anmoder, opfordrer, animerer Byen til at bygge en Kaserne, saa har Byen et stærkt moralsk Krav paa den Fordel, der maatte kunne ligge deri, og som Staten selv regner med, idet den mener at kunne paalægge Byen en Forpligtelse til at bygge en Kaserne, som det egentlig er Statens Sag at betale, uanset, om Kontraktens Ordlyd har tilstrækkelig juridisk bindende Magt. Det forekommer mig, at Staten skylder at tage et meget betydeligt Hensyn til, at den selv har appelleret til Byens Offervillighed for en Statsag for at spare Staten for Udgifter. Jeg vil derfor sige, at jeg personlig og den Gruppe her i Tinget, jeg tilhører, gerne vil være med til at henstille til den højtærede Forsvarsminister at vise de Byer, der her er Tale om, saa stor Hensyntagen som muligt. Og i dette Tilfælde forekommer det mig, at Aarhus staar stærkest, fordi Odense Bys Stilling synes mig at være noget svækket derved, at man der har bortsolgt største Delen af de Bygninger, der var Strid om, og derved paa en Maade har foregrebet Sagen. Men særlig Aarhus By, synes jeg, fortjener den størst mulige Hensyntagen fra Statens Side.

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Flytningen af Garnisonen fra Aarhus. Det er jo et Spørgsmaal, som forlængst er afgjort. Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Stilling) stærkt fremhævede, at det gjaldt om at overholde Overenskomsterne, vil jeg dertil svare, at det forekommer mig, at man overholder Overenskomsten, naar man fra Statens Side, saafremt der gives Lejlighed til at finde en praktisk og rimelig Udnyttelse af vedkommende Bygninger eller paa anden Maade